

Sen Gittin

– mihrimah · 22 Temmuz 2017

SEN GİTTİN

Sen gittin

Yüreğimdeki çocuk öksüz kaldı

Hayatım dünyadan koptu

Sırlı hülyalara daldı

Hıçkırığı zebun düştü hasretinin

Bil ki yokluğunun oku sinemi delmiştir

Boşluğunda bıraktığın hayaline

Gözlerimin hicranla asılı kalışının

Haberi sana gelmiştir

Gözlerimi

Hasretin yalnızlığına hasrettim

Ardından

Gittiğin uzaklığa baktım

Anılarımdan gül buketi yapıp

Sol göğsüme taktım

Ve yüreğimin yangınlarında

Yalnızlığımı yaktım

Gündüz aydınlıkta topladığım hasretinle

Gece karanlıkları aydınlattım

Yokluğuna doğuş

Hiçliğe dirilişimi büyüttü

Yalnızlık mevsiminde

Sevginin toprağında

Suladım gözyaşı yağmurlarında

Gözlerin güneşim oldu

Hayalini yeşerttim

Seni eylülde bulmuştum

Gidişin yine eylüle rastladı

Ben zaten eylülde doğmuştum

Eylülleri topladım

Yokluğuna ekledim
Renklerle süsledim
Yeşil oldu
Hayatın rengi
Sarı, kırmızı ve kahverengi
Eylüllerin hazan ahengi

Ben ki seni
Çok ama çok sevdim
Yokluğuna kesilen nefesimi
Sensizliđin toprađına ekdim
Gölgeleri diriltip gözlerime
Nefsimin gönlünü ettim
Sessizce terk edip gidişin
Yollarıma hazan yaprakları serdi
Aşık sevgi çilesinden sardığım bir yumaktı yüreğimde
Bir ucu senin elinde gitti biliyorum
Bak yollarına gül yaprakları döktüm
Hasretle dönüşünü bekliyorum

30,10-2013

Şair, Burhan AKSU